

Kjære Menighetsmedlemmer

Skjærtorsdag starter Påskens hellige triduum. Triduum er en periode på tre døgn preget av bønn for et bestemt formål. "Kristus forløste oss og viste Gud den høyeste ære ved sitt påskemysterium: Ved sin død brøt Han døden ned, og ved sin oppstandelse gjenreiste Han vårt liv. Derfor er påskens triduum for Vår Herres lidelse og død det liturgiske års selve høydepunkt". Det Triduum som den stille uke munner ut i, Triduum sacrum, symboliserer de tre dager Kristus lå i graven, og varer fra skjærtorsdag vesper eller aftenmesse til og med påskedags vesper.

Mange av oss er igjen satt på prøve pga. pandemien. Vi er begrenset, kan ikke delta fysisk i de store liturgiske begivenheter, men i det minste kan vi gjøre dette åndelig for å være Jesu Kristi vitner om oppstandelsen for våre egne.

Johannes forteller først det som hendte påskedags kveld (Joh 20, 1-9). Han bare antyder det som Lukas forteller mer utførlig om (Luk 24, 13-25). Jesus overbeviste dem først om at det var ham selv og ikke bare en ånd eller et syn de så. Siden forteller Johannes om det nye oppdrag som apostlene nå fikk. Med oppstandelsen begynte en ny tid i verdens historie. Evangeliet skulle nå forkynnes for alle folk. Det var apostlenes oppdrag å gå ut med budskapet om det som Gud hadde gjort da han sendte Kristus til verden.

Det fantes også andre vitner til oppstandelsen, f.eks. kvinnene ved graven. Men de hadde ikke fått i oppdrag å forkynne evangeliet. Det oppdraget fikk apostlene, og Jesus utrustet dem til det. Han ga dem den hellige Ånd. Han ga dem fullmakt til å forlate synder. De var nå "innsatt til å vitne om Jesu oppstandelse", som Peter en gang uttrykte det. Disse ord til apostlene påskedags kveld pleier å inngå blant de skriftord som leses ved prestevigsel. Presteembetet er jo en fortsettelse av det oppdrag den Oppstandne ga sine apostler.

Johannes forteller senere om Tomas, og vi forflyttes en uke framover i tid, til den søndag vi feirer i dag. Johannes mener klart at Tomas burde ha trodd de andre og at han ikke hadde trengt å tvile. Det ligger en bebreidelse i Jesus ord: Fordi du har sett meg, tror du.

Han burde ha kunnet tro uten selv å stikke hånden sin i Jesu side. Derfor ligger det en formaning i Jesu ord: Salige er de som ikke ser og likevel tror. Den formaning er rettet til alle dem som i tidens løp nås av budskapet om oppstandelsen. Bare et fåtall kunne få bli øyevitner, men deres budskap skulle høres av alle, og det budskap var et budskap fra Gud selv om noe avgjørende som han hadde gjort i vår verden. Apostlene kjente sitt ansvar. De visste hva de var skyldige å si, det farget hele deres forkynnelse.

Gud reiste ham opp på den tredje dag og lot ham tre synlig fram, ikke for hele folket, men for de vitner Gud i forveien hadde utvalgt, for oss som spiste og drakk sammen med ham etter at han var stått opp fra de døde. Og han bød at vi skulle forkynne for folket og vitne at han er den som Gud har satt til dommer over levende og døde. Om

ham vitner alle profetene og sier at alle som tror på ham, skal få tilgivelse for syndene ved hans navn.

Herre Kristus,
du som er oppstått
for at jeg skulle leve med deg,
la meg i dag stå opp til tjeneste for deg
for å vandre i din oppstandelses kraft. (B.Giert)

Med de beste ønsker og påkehilsener
Deres sogneprest
P. Piotr Sylwester Pisarek, OMI

PÅSKEN 2021